

3.70

Emo

Nr. 545 — $\frac{1}{2}$ — 48 bl. lin.

Sigmund slekta på Skellebø.

Et kallar det Sigmund slekta fordi han var den fyrste som kom til Skellebø og fekk sjøgle på garden i 1791. Han kom frå Kvile i Hedland.

- I Hans oldefar Asbjørn Taraldsen Väsbo, som er den fyrste ein kan få tak i fordi kyrkjebøkene i Bjerkreim ikkje er førde lenger tilbake enn frå 1713 var fødd 1640 og døde 1727.
- ✓ Kyrkebøkene er heller ikke helt å stole på. I Bjerkreim er t. d. ingen rose innført av fôrte, døde eller vigde

på flere år. Det er særlig
fra 1748 - 52, inga døde er imf.
For skifteleprotokollene kan
ein finna gode opplysningar
I bygdebok for Bjerkreim
er innført et skifte på Väsbo
2 den oktober 1719 efter Barbro
Knudsdtr fra Väsbo. (Hun var
datter av Knut Askildsen
Afjdlund i Suldalen född 1665
Bondemannen heter Asbjørn
Taraldsen. Barbro var først
gift med Ole Alfson og
hadde med ham barna
Jon, Sase og Ingeborg.
Hun døde i 1719. I ekteskapet
med Asbjørn Taraldsen
hadde hun sønnen Ole född
i 1702.

II Ole Asbjørnsen Væbø
vart i 1724 gift med
Berthe Johanesdtr Væbø
og de har følgende barn:
Asbjørn fødd 1725
Asbjørn --- 1727
Ole --- 1731
Jon - 1737
Johannes - 1747
Jon er døpt i Hedland
De andre i Bjerkreim
Ole flyttet til Hedland 1749
og finnes opført i Gards-
mannballet for Hedland
skibreide på Svålestad
isledet for løytnant Rjempes
enke som var strøket
av mannballit.
Deres første søn Asbjørn
Ole Væbø vies 1745 til

Guri Nilsdr. Kløgetveit død 1749
og Asbjørn gifter sig 2 den gang
i 1750 med Eli Svensdr
Hylland. Han er da opført
under navn Detken Asbjørn
Olsen Røysland fødd Våsbø.
Med sin fyste kone hadde
han sønnen Ole j. 1747 og
Nils fødd 1749
Med Eli hadde han Guri
j. 1751, Sven 1752, Elling 1753
Guri 1755, Joren 1758 og Johannes 1760.
Ole Asbjørnsens 2 de søn
Asbjørn ble i 1756 gift
med Berde Torsdr Dybbung
og de hadde følgende barn:
Johannes f. 1757 død, Berde f. 1761
og Ole f. 1771. Berde var gift
med Tomas Tomasen Lomeland
søn døde 1796.

Ole 3 die søn Ole Olsen
Ivalstad var i 1768 gift
med enke Kristi Iversdr.
Strömstad. De hadde mange
barn. Efterkommere av disse
synes å vare sprest ut -
toven andre bygder t. d.
Byrkun og Havanger
Søn nr 4

III

Jon Olsen Ivalstad f. Vadst
vart døpt i Hedland Bygde
1737. Han blev viet
23 - 2 - 1759 med enke
Anbjør Torsdr Dybbing og
som er systen til brorens
Asbjørns kone Beret
Hj var tidligere gift med
Sigmund Sigmundsen Land -
mark og hadde med ham
sønnen Tor som var med moren.

Jon kjøpte et bruk i Kvåle
som han eide i ca 30 år

III Jon og Anbjør hadde disse
barn: Lasmund født 1761

Birte f. 1763 Ole f. 1767
og Joren f. 1771 Lurtuente
døde ung, tidlig: 1772

I Kyrkeboka står: Jon Kvåles
datter 16 uker død 8-2-1772.

Birte var gift til Hellevi
men Ole kan eg f. i. ikke
gi nokon opplysning om.

Som eg fyr har ment
solgte Sigm. Kvåle og kjøpte
at Hellevi som han

fekte skøyte på i 1783. 1783

Jon og Anbjør var med
ham til Hellevi og døde
der, Jon i 1800 og Anbjør i 1784

(Jon kom til Hellevi 1783 og skøyte garden
til Lasmund 1791)

I folketællingen 1801 er Signe
opført 40 år og ugift samt
Helga Andersdts hans mor
som husholderke og Anne
Andersen som tjener.
Anne Andersens mor var
Helga Andersdts. og ikke
Signes mor.

Signe og Anne var
gifte i 1806 og havde følgende
børn: Anne Birte f. 1806
Helena f. 1808. Jonas 1811
og Oleen Luise f. 1822.
Anne Birte døde ugift.
Hun var trolovet med skole-
læremester Ole Andersen Sarnar-
nes og han byttede et
jordstykke som lå ved
siden af stykket som
tidligere var bygget af

Ole Asperen Sangernes
~~Anders Sanger~~ Ege og
som det står i den singlyde
byggeskontrakt "på sin og
sin kones levetid."

Forlovelsen vart hevet og Anne
Berke kom ikke til Viken
men døde i Egebakken.
Barn nr 2 Helene var gift
med Tor Albressen fra Mollhus
han var murer og girk
unnen navnet Tor på Damsjød
De hadde barna: Andreas
Torsen, Marie og Torine.

V Nr 3 Jonas Sigmundsen var
bonde og døde på Heltbo 1892
han hadde flere tillidsyrke
bl. a. var han ordfører i herredet
i 1847 og 48 og var en av
stifterne av Egernes landogn
sparebank opstillet i 1856.

No 4 av Lygnund og Sues barn
Elen Gerine var gift med
Anders Andersen søge og
ho fælte jordtykket begabte
ustaket som sin arvelodd
og de begynte her som
bureisarer. Anders og Elen
hadde 12 barn: Anders,
Simon, Aleksander død ung
Aleksander, Andreas, Gustav
Berntius, Emanuel, Sue,
Gerine, Gerine og Andrine.
Dess vaks up i begabte
men Elen flyttet til Laga
da Simon efter å ha fælt
tilsjo i 18 år kjøpte hús
mansplassen Laga og her
dode hún. Elen var et
uvanlig gjeldt og praktig
menneske som alle var gla i.

No barona var Anders bonde
på Egebakken, Simon, som
nævnt, på Sagård, Aleksander
drog til Amerika, Andreas
og Gustav var skibsførere
Andreas førte bl. a. Egersunds-
barken "Ungdoms venner"
og Gustav Egersunds barken
"Fremgang", og Berlingius og
Emanuel var bakkere. Egersund
der jendene var Perina gift
med Jørgen Jørgensen, Egersund
og Audina med Oluf Kjelland
Jens og ~~Louise~~^{Liguna} var søgte.
Som domme på de dårlige tider
i tiden 1870 og utover i over-
gangen fra natural til penge-
hushold vil eg nemme at Simon
Sagård skulle vinterføre to lam
for nedskriverens far og han

skulle ha det eine for å
føre det andre fram.

Utpå vinteren innfandt
lensmannen sig og skulle
pante for skatt men Simon
som var litt av ein jurist
påstod at han eide ikke lam-
met for han hadde ført
det andre fram. Han fikk
medhold og utlegg i lammet
var ikke tatt.

Det skrives at Jonas Lyngnes
som var født 1811 og døde
i 1892. Han var gift med
Lugeborg Katrina Omundsdtr
Punderbold som var født 1815
og var datter av bonde Omund
Olsen Punderbold og Kristine
Larsdtr Haland som ble vigde
i 1814 Jonas og Lugeborg Katrine

vart vigde 1839 og hadde 4 barn
Simon vart fødd 1840, Osmund
1843. Kristine Annelie 1847
og Johan 1850 Johan døde ung.
Osmund Olsen Puntuvold
var først gift med Ingeborg
Katrine Hoskuldseth Mortland
og de vart vigde i 1806.

De hadde bl. a. sønnen Hans
(nedskriverens morfar) født 1803
Ingeborg Katrine døde 1812 35 år gl.

Osmund vart så i 1814 som
for skreve i junggift med
Kristine Larsdtr Håland og
hadde med henne datteren
Ingeborg Katrine f. 1815 (nedskriverens
farmor), Osmund Olsen Puntuvold
vil således i nedskriveren
herav sin anerikter stå
som morfarsfar og farmorsfar.

Jonas og Bugtborgs eldste søn
Simon f 1846 d. 1926 var gift
med Jørgine Konradsdr Løkke
og de havde disse børn:

Johan f 1872. Martin. Jonas.
Bugtborg. Katriona og Helena.

Johan og Konne Henriette
som var fra Vesterålen
havde 9 børn og de fleste
av børnebørnene er i Byrkness
hvor Johan døde i år 89 år g.
Martin og Jonas var gifte
og bode i Eggersund, Bugtborg
i Stavanger, Katriona ugift
og Helena gift og er i U.S.A.

Som den eldste overtok
Simon bruket på Glettebø
men lidene var iveren
dårlige og da han hadde
mange børn og følge

fant han ikke å kunne
geie sig som bonde og
solgte huset til bror

VI

Omund Jonassen Hellesø

Født 1843 gift 1879 med Ingeborg
Knutte Hansdtr Rundervold.

Ho var dotter til bonde Hans
Omundsen Rundervold og Malene
Omundsdtr Hellesø.

Før han i 1877 overtok garden
drev han silde- og makrellfiske
og de senere år som jakte-
skipper og sigla på Kysten.

Omund og Ingeborg hadde
følgende barn: Hans f. 1880

Ingeborg 1882 Malene 1884

Johanna 1887. Omund 1891 Jonas
og Theodora (tvillinge) 1894.

Ho hadde følgende brø.

Omund f. 1879 bonde på Rundervold.

g. m. Terine Kläusdt Lader
og hadde baron Hans Emil
Karl Johan. Marie. Peter.
Emund og Klaus.

2. Emund Martinus f 1851
g. m. Theodora Tollefsdt Løipsta
og hadde baron Helena og
Tollef 3 Hans f 1854 og gift
med Vilhelmine Olsen.

Barn Hans. Ole og Kirsten
4 Mikal f. 1863 død i gift.

Martinus hadde farsens bruk
på Rundervold, Emund hadde
farbroren Endre Omundsen
Rundervolds bruk og Hans
drev bakerforretning i Eggersund.
Som for nevnt var tidene
for og etter 1880 svært dårlige
og det så helst ut til
at det skulle gå far på

Samme måten som med broren
Simon at gården skulle gå fra ham.
Han reiste i 1887 til Amerika
kom heim en tur 1890 men
reiste over igjen om våren.
Var borte etpar år men kom
så heim for godt. Han døde 1897.
I den tid far var i Amerika
var det mor, som forresten
var et ivarlig arbeidsmenneske,
som drev gården ved hjelp
av en huseierdrenge.
Far ødela sin helse i Amerika
men berget ved sin strevsomhet
gården fra å gå over på
fremmede hender.

Fars søster Kristine var gift
med Karl Reiersen Pundervald
men hadde ingen barn. (Gamla
faster var et gjeldt menneske)

Etter fars død : 1897 var det
mor som med barnas hjelp
drev garden en tid framover
til søskendflokten begynte
å ta ut på egen hånd.
Ingeborg, som hadde arbeid
i Stavanger, døde ugift.
Malena var også i Stavanger
døde også i denne by.
Johanna var gift med
forstander T. Skauge som
døde forholdsvis ung og de
hadde barna Anna som
er gift med Øyvind Fredriksen
i Myking og Marie g. an.
Olefr Amundsen f. t. Holmestrand
Omünd var bonde på
Slettebø. Han kjøpte nabobruket
efter at han hadde vært noen
år i Amerika der han

var gift med Magda som var
fra Fjendalen.

De har to barn. Mildred som
er gift med bonde Jens Gød-
mestad på Haveland i Helleland
og Oswald som er gift med
Signe Håland. Oswald er tilset
som herredsskriver i Bigersund.

Jonas var bonde på Sandve
i Øgwa og gift med Bertine
T. Sandve og de har overtatt
hennes fars gårdsbruk på Sandve.

Sønner, Ottar som er gift
med Olfrid Tvingesdal, har gått
på jordbrukskolen på Tveit
og har nå overtatt Sandvegarden.

Jonas og Bertines 2de søn
Torger har slått seg på handel
og er f. t. ansatt i en forre-
tning på Sandnes. Han er

gift med Selma Omundsen
Tungesdal fra Bjerkreim.

Theodora som er ugift
gikk også handelsveien og har
vært i forretninger i Stavanger
og er blitt bundet der efter at
hennes sluttet som kullkepiker.

VII Eg var kalla Hans etter
morfaren min og dette navn
har eg aldrig likt. Ikke nav-
net, som ist er like godt
som andre, men at eg som
den eldste ikke var
kalla op efter farfaren
har eg alltid mislikt.

Med garsarbeid har eg vært
godt og glad meg om eg
kunne få to strå til å
vaksen der for kun vaks et
og likavins å få sjå tre

vekse op som er planta
i utmark det har vore ei
glede for meg. Blomar har
eg aldri bytt meg ein; men
ein granskam vovar eg
å få når eg skal fara
her ifra. Nå når eg skriv
dette har eg byrja på mitt
82 ude år og løipet må
sejas å vera fullført.

Eg er mykje takksam for
at det på alle måter har
gjenge meg så godt i livet
Me var vigde i 1912 Barbro
Rygg og eg av seinare biskop
Johann Lunde og me har
hatt 9 born men ein døde
som liten. Barbro var fødd
17de april 1887 og døde
12te juni 1958 og ho fylte

romet sitt godt som kona
og som mor åt barna.

Det vert ganske kort det
eg skriv om familien. Ein
eller annen av barna kan
nok sjå seg tid å skriva
ned fødselsår m. v. for eg
er ein stakkars til å min-
nast dessa.

Omsund f. 8de januar 1933 og
er gift med Ragni Helgen
frå Telemark. Ho er dotter
til bonde Simon P. Helgen
og kona Maria og de har
4 born: Jostein, Hans Gyvin
Per Simon og Tor.

2 Jon fødd 29de august 1914
og døde 1915

3 Jon f. 19de juli 1916 og er
gift med Palma Tengsdaal

Datter av bonde Omund T. Tengesdal
og Kona Else. 5 barn: Björg
Kellin. Anne Grete, Odd Harald
og Jorielv. Jon er bonde på Tengesdal
4 Borgny f. 7de septbr 1918

Gift med Røld Herikstad
son at bonde Hans Herikstad.
fra Time og de har 5 barn
Håvar. Hallger. Reidar
Barbro og Bjørn Vegard.

5 Ivar f. 27de august 1920
og gift med Helga Undheim
Ho er datter til lærer og
bonde Lem B. Undheim og
Kona Maren. 2 barn:

Hallvard og Sigmund
Ivar er bonde på Flettebo.

6 Harald f. 1ste april 1922.
Gift med Marta Kinglebotn
Ho er datter til Johs. Kinglebotn

- ^{Magnhild}
Hun var mor ^{der} dotter åt rektor
Lars Eskeland Voss. 5 barn
Haldor. Torfinn. Eystein. Lars
og Johanness. Rektor på Gork
7 Walborg f. 13 de september 1924
Arbetar i Hälens aföringsenhet
8 Bayonjilv f. 19 de januar 1927
Gift med Reid Handeland.
Ho er dotter åt sjäför Tollef
Handeland og kona Nora. Valen
9 Berling f. 22 de oktober 1929
og gift med Brita Sponheim
dotter åt bonde Lars Sponheim
og kona Katrinn fra Ulvik
i Hardanger. Barn Ingvig og Haskin
Barbro var dotter av Jone
Reitum Va i Etne. Hans
slekt har eg ikke fått tak
i enda. Han kom til Rygg
og var gift 2 den gang med

Britha Osmundsdtr Ekerheim
datter af Osmund Torsen Ekerheim
og Katriona Osmundsdtr. Hun var
bestefar hos Osmund Björnsen
Ve og bestemor for Anna Hans-
datter Frelle.

I Rerik Barkewigs bog
"Londhordlandslekter" er ganske
gode oplysninger om Bartos
morslekt.

Fruen Britha havde Osmund
Ekerheim følgende børn:

2. Anna gift 1ste gang med
Wads Rygg og havde datteren
Severine. De bodde i Skjeldal
Severine er ugift.

3. Osmund Osmundsen Ekerheim
gift med Lisbeth Pedersen Fosse
havde følgende børn:
Osmund. Peder. Katrine. Lign.

Villum og Tor Willungen f. 1893
og Ole f. 1895. Osminde og Peder
i gift og i Amerika.

4 Osminde Ekerheim f. 1859
gift med Anna Olsen
fra Hægesund. Børn:

- 1 Torvald g. m. Berta Haraldsen
- 2 Anna g. m. Johannes Horda
- 3 Olav lektor, g. m. lektor
Helga Lerdrup. 4 Kaspar
g. m. Inger Bygme Hansen
- 5 Katerina i gift. 6 Agnes
g. m. Olav Kristensen. 7 Simon
g. m. Anna Lunde. 8 Erling
g. m. Asa Brynne.

1 Jone Eriksen var gift
2 gange. I første ekteskab
hadde han sønnen Torik
som udraudet til Amerika
og døde vistnok i gift.

Datteren Valborg var gift
med Frans Rygg og de har
barn: Telling som er
kåreiser på Rygg. Johan
som er i Landa og Barbro
som er gift med Martin
Frønsdal bonde i Glen.

Barbros søster Anna død
1929 var gift med handelsmann
Th. Kåda og de hadde 8 barn
Ole. Jon. Birger. Toralf
Sjovart. Jøllis. Torge og Arne.
Selbstnevnte er fotograf. Toralf
arkitekt, Birger doktor og de
ovrigt driver handelsvirksomhet
i Stavanger. Ole er utformaker.

Forfæteren Erik og Valborg hadde Jon
en datter Kari f. 1878 og.

Mors farfar Omr. O. Pundevold
var fød 1677 sin 1880 var som
tidligere skrev gift p^{te} gang
med Ingeborg Katrina Hoskelds
datter f. 1777 død 1812 og havde
med hende Gunhild f. 1801
Hans f. 1803 Marie f. 1805
og andre som døde i^{ng}et.

Gunhild var i 1821 gift med
Peder Johansen Haland
Barn: Ingeborg Katrine f. 1833
Ho var gift med Jørg Bowitz
og havde barna Theofilus
og Peder samt datteren Jørgena
Peder og Gunhilds søn
Johannes og Kona Theodora havde
barn Peder, Osmund, Gunhild
og Gustav. Peder og Gustav har
ingen efterkommere. Gunhild
har flere barn og var gift

med Mandius Karlen Pusterwald
Omünd var også gift og har barn.

2 Hans, min morfar, var fødd
1803 og gift med Malena Omündth.
Hlethui f. 1800. Barna nevnt for

3 Marie Omündth Pusterwald f. 1805
Gift med Jonas Skara. Barn
Jonas, skomager og bonde på
Skara og Omünd Jonassen, Eggersin
Jonas og kona Karen hadde
barna Johan, Ingeborg, Marie
og Louise. Omünds barn Ingeborg
og Mikal som hadde og har en
mineralvandfabrik i Stavanger.
Omünd var søn av bonde Ole
Omündsen f. 1742 død 1825 bonde
på Pusterwald og gift med
Günthild Andersen Skapores 1776
De hadde barna Omünd som
foran er beskrevet og født 1777.

Bonde f. 1783. Berthe Kristine 1786
Kirsten f. 1790 Ludvig 1792
Günkeld var datter av Bonde
Andersen og kona Kirsten
Bonde f. 1708 og Kirsten f. 1719
De hadde flere barn.

Ominnds kone Ingeborg Katrine
var som før nevnt fra Nodland
datter av Hoskuld Larsen og
Marie Olstr. Hun var bror Lars
Hoskuldson var bodde på
Nodland f. 1758 g. m. Sakers Gjentun
Sakarsen. Sønn Hans f. 1798
overtok etter faren f. 1826.

Så var det Sakers Hansen f. 1826
Vare Hans Sakarsen og f. t.
sønnen Sakarias Hansen som
er bodde på Nodland. Hans
bror Kristian er borte i Qum
Og søster av Ingeborg Katrine

Marie var gift med Helge
Tøndresem Gjøstveit i 1790 og
hadde bl. a. sønnen Tøndre f. 1795
Ole Omundsen far Omund Olsen
Puntervold f. 1697 døde 1780.
Hans Omundsen Puntervolds kone
Malene var som nævnt tidligere
frå Tjebkvi og datter til Omund
Omundsen f. 1743 og Malena
Villumsdtr f. 1753. De var fra Hjölthøi.
Dette er sketeje rett. Det er
Malenas bestefar som y her skrev.
Hunns far var Omund Omundsen
f. 1785 og mora var Marta
Torsdtr fra Hjölthøi f. 1785.
De var gift i 1812. De hadde
foruden Omund en datter Marta
f. 1799. Det er skrevet Omund
f. 1743 og Malena Villumsen som
er foreldre til Marta f. 1797.

Så Hestei. Mormors sket.
Hans Onunkens Rundervold
vart, som tidlegare skrive,
gift med Malena Onundts
Hestei f. 1822 i 1849.

Ho var dotter åt konde
Samund Onundsen f. 1785
og Malena Torsdts frå Hjølhus
f. 1785. Samund far var
Onund Onundsen Hestei
f. 1743 og Malena Viltunndts
f. 1753. Ho var frå Hjølhus
Han var son åt Onund On.
som var fød 1717 og kona Anna 1732.

Bestemor Malena hadde ei
syster Tala f. 1825 og son
min oldfar Lygund Hestebø
stad fadder. til.

Ho var gift med Per fargar
farsnabn vides ikke. Rørulø

Bertemor hadde også en bror
Tor Omundsen f. 1830 g. m.
Berte Olseth f. 1832 men han
solgte garden omkr. 1870 og
flyttet til Eggersund. Han
var i mange år belgetrader
d. v. s. han trådte blåsebulger
til orglet i Eggersund Kirke.
Morslekta forsvant nå på Lethøi ^{med hani}

Sigmund Lethøi hadde ei
syster Berte født på Kråle
1763 og var i 1793 gift
med bonde Torkel Omundsen
Lethøi f. 1758 død 1800.

De hadde barna: Omund f. 1796
Anna og Amlija tvillingar 1797
og Johannes 1798. Anna eller Ane
som nabuet ofte skrives. er
det vistnok som under nabuet
Ane Torkelsen Barstad er innført

som fadder sammen med
Tor Sigmundsen Hjeltnes da
Sigmund Jonsen og Pnes barn
Jonas vart døpt 5-10-1811
Sigmund Skelbo var fadder
til Osmund og Johannes.
Ambjør er vistnok død som
liden da han ikke sees
opført i folketellingen 1801.

I 1865 var Ramund Torkelsen
på Verbooda. Han var da enkemann
og oppsetningsmann. Sønn
Martinus f. 1831 og Edvard f. 1835
var i ekte. Sestrene var syømane
Johannes vart gift i 1820 med
Halli Torgersd. Hjeltnes

Sigmund Jonen Skellebø's kone
Anne var fra Vikje men foreldre
var komne fra Hase.

I folketellingen 1801 var morens
husholderke hos Sigmund og
dattera Helga ^{Anna} var tjener f. 1781.
I folketellingen er ho feilaktig
opført som Sigmund mor.
Skaden for Anes mor. Sigmund
mor het som tidligere skrev
Ankjør Torsdtr. fra Dybving.
Sigmund og Anne var gift
i 1806 og hannen far var
Endre Blakken bgt f. 1750 ¹⁷⁸⁰
Anne hadde en søster Line
f. 1787 og en bror Endre f. 1884
Endre og Helga synes å vera
flykt fra Hase noyet før 1801
I folketellingen da er Line
Endresdtr. 22 år i gift opført

som tjenestegjende hos bonde
Anders Kristoffersen Store Eike
Endre Mlaksen er antagelig
død for århundreder
og Helga og Anne har da
lat tjene hos Sigmund
Heldø. Den første som
husholderste og den annen
som tjener.

Far til Helga Andersen var
bonde Anders Hansen Lille Eike
og mor Steinvor Larsen.

Foruten Helga hadde Anders
og Steinvor døtrene Guri og
Steinvor. Sistnevnte var
mor til Nils Kristoffersen
som bykslede Holand (bruket
som nu eies av samtlige
Barabak Tornekvist). Kristoffer
Nilsen var bykster eller faren.

Sigmund Jørgen Kettebo
halvbror Tor Sigmundsen Sandnes
var som før skrevet med
moren til Kvåle eller at
ho var gift 2 den gang
med Jon Olsen Kvålestad.
Han var i 1783 gift med
Barbro Andjornsdtr. Mjølhus
og flyttet til denne gård.
De fikk i 1784 sønnen
Sigmund som bl. a Sigmund
Kettebo stod fadder til.
Marta var fød 1788 og var
gift 1812 med Om. Omundsen
Fletthi (Bestemor Malenas far).
Albert f 1795 og Kne Berke 1798
Tor Sigmundsen døde 1813.
Sigmund Torsen var i 1813 gift
med Marta Omundsdtr Fletthi
ho var søster at foraunemte Omund

og de fikk barna: Barbro f. 1816
Anne Malena 1818, Marta 1822
og Sigmund i 1824
Sigmund Torsen drukna i 1824
40 år gl.

Albert Torsen f. 1795 var gift
1814 og fikk 1815 sønnen Tor
Albertsen som er bedst kjent
som Tor på Damsgard og
som i 1847 var gift med
Sigmund Hellebo's datter Helena
Hellebo. Torsen døde 1824 29 år gl.
Tor Albertsen og Helena Sigmund
sen hadde følgende barn:
Anne Maria f. 1848.

Jonas Sigmundsen Hellebo var
fadder både med Tor Albertsen
og hans første barn Anna Marie.
Terine og Andreas
Marie var gift med Tollef

Pedersen som var baker. De hadde
bl. a. sønnen Herman som senere
vart lensmann og politimester i
Sandnes. Høiesteradv. Torleiv
Tungs Pedersen er søn av Herman.
Andreas Torsen og Hønen Karen
som forresten døde for få år
siden over 100 år gl. hadde
barn: Sofie, Torvald, Alfred
Karl. Toren og Johan. Sofie
og Johan er iigifte. Retterkomitee
av de andre er boalte i Egervim
og nærmeste distrikt.

Da Tor Albertsen bestefar
Tor Sigmundsen Sansmark var
halvbror til Sigmund Jonsen
Herlebo var han av samme familie
og for han vart gift med
Sigmund Jonsen Herlebo datter
Helene.

Iflg. senere oplysninger om
Jone Eriksen Væ så var hans
mor Valborg fra Rygg og hans
første kone Barbro var fra
Grimdheim. Da de giftet sig
kjøpte de bruket på Rygg.
Hennes far het Lambrecht G.
Jones eldste bror Eirik Eriksen
Væ overtok heimbruket på Væ
han var gift men barna
utoandret til U.S.H. så bruket
nu er gått ut av familien.

I 60ne hadde Jone og Barbro
slekt på Grimdheim, Tesdal
Fstrum og Hardeland. Peder
Grimdheims enke driver et
lite bruk på Væ sammen
med datteren Sigrid Peders-
dotr Grimdheim. Ho er ugift.

Etter skriv fra Marsellius Hulleten
etne som har med redigeringa
av etne bygdebok å gjere
går det fram at Jones slekt
kan fylgjast alende til 1600 tallet.
Oldefaren Jochim Jørgensen Altham
f. 1677 på Isvåg. Ryfylke og
kom til etne som sokneprest
i 1724. Død 1755. Kona het Ellen
Hansdtr Jager f. 1684 død 1757
Hans sønn Jochim Fredrik f. 1725
d. 1807 var gardbrukar (leilending)
på Vå og var gift 2^{en} gang
med Madula Eriksdtr Skjeldal.
Sønn hans III Eirik Jochimsson f. 1763
d. 1845 var gift med Siri Nilsdtr
Rame f. 1776 d. 1830 Han var og
leilending på Vå. Eldeste sønn
hans IV Eirik Eriksen Vå f. 1809
gift med Valborg Jonesdtr Rygg.

do var f. 1813 d. 1897
Dina søn V. John Rørdam f.
på Va 1843 død på Rygg 1905
Han var gift 1ste gang med
Barbro Siri Lambrechts Grind-
heim f. 1851 død 1879 og 2^{den}
gang med Brida Osmundts
Rørdam i 1ste ekteskab borte
Erik f. 1873, Mari f. 1875 og 3
Valborg f. 1878 g. m. Frants Tjære
frå Thord. Borte Elling, hør på Rygg
Barbro g. m. Martin Frønsdal
Glensvåg. Borte og Tjære i U.S.A.
I andre ekteskabet er John sine
børn nevnt tidligere.

John Rygg fekk ejde fra
faren Erik R. Va 1868. Deres
R. Va hadde fått sk fra farfar
John Askeladden Rygg i 1858
I skiftet etter John Rygg første

kone var garden uflakt på enke
mannen for taksten kr 4400.

Dei 3 born eller første ektekap
fekk kr 472,18 i arv.

Då John døde i 1905 fekk
ikke enke lov å sitte i ektekap
hø. Erik var då utvandret til
U. S. A. og det var hans verge
som kravde skifte og det var
opskrevet alt det husk alle like
til gåvorne dei hadde fenge til
brødlaupet. og garden var då
uflakt på dottera Valborg di
eldste sønn Erik ikke ville ha den.
(nedskr. anon)

Erik Joekumssen III hadde 7
sin søn Nils f. 1813 som var
larar og var seinare lensmann
i Fana. Dotter hans Malla
var gift med statskonsulent Tieg
i Fana

Vaskøslakta.
Asbjørn Taraldsen Vaskø er den
eldste av forfedrene som eg med
sikkerhet kan tidfesta var fødd 1642
og døde i 1727 og kona hans Barbro
Thomsdtr Elgeland fødd 1665 og
døde 1719 vit eg ikke anna um
um at ho hadde vore gift før og
mannen heite Ole Olsen og med
han hadde ho 3 born Jon, Asa og Ingeborg
Ole døde brudeg i 1700 då det då
var skifte etter han. Jon Olsen var
gift før 1713 då Annesons avskifter
av kjøpibokane i Bjerkreim byjar og
son hans Ole Jonsen var fødd 1713
og var gift 3 gonger og hadde ein son
Jon og fleire døtre. Der finns brudeg
lura på Vaskø eller i bygda forvoren
attingen eller Jon, Ole eller søsterne
hans, men eg hev ikke gjort note
for å finna dei. Asbjørn Taraldsen

og Barbro hadde sine sønn Ole født 1702.
Han var i 1724 gift med Berte Johannsen
Varbo og deira born er nedskreive for.
Berte sine forældre, Johannes Mikkel
Varbo født 1673 og Bergitta Swertsen hadde
barn 1 Mikkel født 1697 2 Berte født 1698
3 Lighjörn f. 1700, 4 Anna 5 Siri og 6 Håvar
født 1724.

No 1 Mikkel var i 1719 gift med Eli
Jonsdtr Kalveskog som vistnok var garagent
då Mikkel var buane på denne gård
De hadde ei datter Merete og ein sønn
Peder gift i 1748 med Ingeborg Skjaveland;
sønn dei var brudeg barnløse.

No 2 Berte Johannsen g. m. Ole Lighjörn
og de flyktet fra Varbo for 1749 då
dei det år er strøket av gardsmannstallet.

No 3 Lighjörn født 1700 g. m. Jørgen Bratteli
Dei hadde sønn Mikkel født 1737
og han var i 1759 gift med ei

garajenta Kari Gunnarseth Venn og dei
hadde sonen Gunnar f. 1760 og
gift 1782 med Gyrid Maudal

Gunnar og Gyrid hadde barna
a Mikkel Gunnarson fødd 1784 og
gift 1806 med Siri Fuglestad og
i 1819 vart han gift 2^{den} gang med
Jorem Torgersdtr Foss.

b Ioan vart i 1813 gift med
Martha Mørseth Venn

c. Gunnar Gunnarson fødd ~~1799~~
1791 gift 1819 med Kari Venn

d. Mikkel Gunnarson hadde med
Siri barna: Torkel fødd 1810.
Han vart i 1834 gift med Taletha
Maudal. Vidare Gunnar f 1813
Gjøn 1816, ~~Gunnar 1820~~
I 1819 vart han gift 2^{den} gang
med Jorem Torgersdtr Foss. Barn

Gunnar född 1820, Leri 25, Joren 28
Torju 31.

b. Ivar Gunnarson hadde barna:

Pre född 1815, Guri 1818 og 1819

Marta 1825, Malte 1826 og Gunnar 1830

c. Gunnar og Marta Mørst hadde
barna: Guri född 1824, Toller 27
og Inger i 1831.

Yngste son åt Johannes
Merkelsen Vabø Havar var född
1727. Han var i 1750 gift med
Elisabeth Villast. Bræddi. Barn
Villas född 1750, Torjus 1753, Guri 55
Kari 58. Leri 64, Johannes 66,
Lisbeth 69, Johannes 72, Bert 74
Havar var gift 2^{den} gang i 1767
med Bertha Holmen og 3^{den} gang
i 1776 med Joren Bjørnst
Skjæviland. Guri g. m. Nuy Oslan
og 2^{den} gang 1783 med Isak Grøttelund

Gard og grend.

Min fippoldfar Jon
Olsen kjøpte og fekte skjønte
på garden 1783 for 200 spd.
Han kom da fra Hvåle
i Hedland og hadde der hatt
eit mindre bruk i omlag 30 år.
Han var fødd på Vårbo i
Bjerkreim, men for hans
silde garden^{sine} der og kjøpte
att eit garbruk på Tralstad
i Hedland.

Jon hadde med seg sonen
Sigmund da han kom til
Hellebo, Korva Stubbjor og
dattera Berthe som seinare
var gift til Lethi.

Sigmund, som var fødd
1761 fekte skjønte på

Garden : 1791.

Dei andre brukarar på Kesthø
da Jon kom tilgars var
Mikal Hansen, Lars Henriksen
og Torstein Rønneen.

Stovhusa og fjøs- og løibyggnin-
gane låg i ei klynge på
høe sider av vegen som då
låg inner bakken og Jon Olsen
og Lars Henriksen sine stov-
hus låg på sydøstre og dei
to andre sine hus på andreida.

Ei segn vil veta at det i
godveir hende at dei fire
mannfolka tok vellingekåla
med seg å sette seg på
trotta å slo av en passiar
men dei åt mattematen.

Bruka var av same storlek
det var 12 spann garar.

Gardskatten varf vord med
"lugg", so varf lakren kalla som
varf fiske bortpá ellusúma
og háustun. Han var dá ring
og det kundu at tjénarar tok
allurhald med fistingu at
dei vilde ikke ha laks til
middag meir enn 2 gonger
i veka.

I 1810 var brukararn:
Hans Mikalsen, Sigvund Jonsen
Henrik Larsen og Torstein Rasmussen.
Stovhúsa på garden var
smá, stova, kammer og Rjökken
og en loov- og vedskuid i
innen eller på sida av húser.
Av kjellar kún en ganske
liten med nedgang fra en
lun i stovgolvet. Her varf
endel poteter lagret; men

det meste av disse var i potethus
som var muret av gråstein
med tak av store steinheller
og for å holde frosten ute var
den lukket jord rundt og oppå
laget. Det var uvanlig gode
lagerplasser for jordeplene.

Fjøsene var like og mørke.
Fjøsene stod kinnene med hodet
mot veggene og med flate stein-
heller som båskeille og bak skia
steinlakt gjordelenne. Fjøsene
hadde fjære i taket som slapp
inn litt lys og det var ikke
bygd sammen med løchbygningen.

Denne hadde 2 rum med
lære med steingolv i midten
Den ene rum av løchbygningen
var laftet opp av rundtømmer
og dette var stedet for opbevaring

av den iiterkede avling av korn
Tuskengeu foregik kortstiden høsten
og vinteren med tusken som
einaste redskap. Det levkede
korn vart så kastet for å
skille fra det meste av agner
og stübb og senere droptet.

Höironet var i den annen ende
av bygningen og veggene var ris
som vart påfyllet kvart av
ovantil ellusom det rätuede
og seig ikop nedentra. Det
var tüftige og ganske gode
höiron men i rennefok drev
det inn adskillig anö.

Som laktetening på både
skove = og uthüs brüktes björkebark
og korvletening oppas. Björkebark
bark fluktet og törtet på for-
sommaren när seujen gik op.

Av husedyr som holdes på gården
i første halvdel av det attende
århundre og litt senere var kua
så som nå den vitelige.
Saiuehollet var ikke stort av
hensyn til rovdyrplagen. Min
bestefar, Jonas fortalte at så sent
som ikring 1850 mistet han 7
saier som var drept av
skrubben. Saiuen opholder sig
i et mindre sauehus hvor en del
av døren var oppløst av grastorn-
sligt korr som var lødd opp og
dette hadde skrubben (ulv.)
krasa med så stort hol at han
kom inn og om morgonen fandt
man at 7 av saiene var drept.
Saiuen måtte gjedes såari
heile året. Ein mjølke saien
Kai lamme var om lag ein

månad eller so vart lamona
tatt frå saime som så
vart mjölka morgon og kveld
og lamona vart sett i eit
avgrensa stykke heime og
måtte så syta for seg sjølv

Under utskiftingen som
vart holdt i 1845 gjorde lodd-
eigar Mikal Hansen krav om
å få beholde en to (lamone
toen" på vestre sia av Espe-
fjeldet på trods av at denne
kom til å ligge i sorenstien
feyers slædding. Mikal fekk
beholde lammene men feyer
forbeholdt sig senere å få
denne utskiftet og tillatt sig
Dette er senere gjort idet
at nedskriveren herav ved hoav
tid eller på hvilken måte

dette var gjort. Det ser sig
sjølv at lamona om høsten
var dårlig salgevare men alle
lam var om høsten passet
verlamona kasterte og var
seinerne slakta og seld som
2 den og 3 åringer.

Frå eldre tid synes det
seg å være ryddet og bygget
i tr. no / nåværende utmark
thrua notkåsen fyr opsligninger
i "Hingåds" tek til en
avlang husromt synlig (stedet
beplantet med furuskog nå)
likvis spor etter rydning og
delvis inngjerdning. I Herjanes
(nå granuskog planda: 1917)
synes rydning av jord og
stein samankoren i roysar
og Klevabekken, øystar sia

likeeins men her er ikke
nogen huslunder å sjå men
der kan truleg ha budd folk
innen fleire store steinbedlarar
som finns her, eller dette
feldt kan ha hæurb saman
med det som vart overnt fyst
Ivra den garden heit er
gått av minne men Vadda
kan det truleg ha heit då
vart gver åno den dag i dag
kaller Vaddavaet og noko
høgare oppi i åno er Fjgrend
vaet der reivegen til Fjgrend
gjekk over åno og fortsetter op
bakken til eigæsen over
Reivegkonuten og på nordøstre
sid av Søkkenmyra til Fjgrend
Vadda vart truleg ikke gjem-
opbygd eller svartedann i 1349.

Utskifting av innmarken
og utslåttu vart halven i 1845
inntil då var der leigeholding
og sorenskrivar Teyer som hadde
kjøpt bruket av Lars Hennetken
kvavde utskifting. Dei andre
brukarar var då Jonas Lyngnes,
Mikael Hanson og Omsund Torsteinsen.
Ved den tid styretes utskifting-
erne av sorenskrivaren, men då
denne var loddeigar var en
prokurator Bull opnevnt som
selskdommar for denne forretning
med bondene. Reier Norene frå Tine
Mikael, Møgelat og Ole T. Harnestad
frå Hedland og Rasmuſ Oslund
frå Bjerkreim som lagrettkomend.
Bruka var då litte store.

Sorensk. Teyer sa seg viljig
til å flytta ut og motta

sin andel av den sydvestre
del av garden for som han sa
"at bidra sitt til at ut-
skiftningen kunne bli så god
som mulig" Løstis var det.
Bricka åt Mikal Hansen og Om.
Torsensen var og flytt så bare
Jonas Hegnunden sitt hus sto at.
Om. Torsensen bruk var uttalt
i 2 teige en i kvar enne på
garden. Den sydvestre teig
var seinare seld til sønn
skriveren Teyn så han då etter
utskiftningen var eigar av $\frac{3}{8}$
av garden, Jonas $\frac{1}{8}$, Mikal $\frac{2}{8}$
og Om. Torsensen $\frac{1}{8}$. Mikals
bruk var seinare skift på
sønne Ola og Gustav.
Utskiftingen var utvirket
var seinare holdt i 1877

med unntak av Kyrjans Ektejner
og oppå nokåsen samt nokre
skogteigen som var skifta seinare
Hellerikke var utslatteleigar
frå Holand til Lagårdsbekken
som eigemannen mot nabogarden
Eie var i utskiftingen og
disse teigen er seinare solgt
så ingen av bruka har noko
at nå av desse utslatteleigar.

Vi vil ordtøke frå gammalt sein
at der er fri ting som vansteke
kan eies i fellesskap. Det er
Kvedn, Korna og hest. Kwart av
bruka hadde Kvedn i Lagårdsbekken
med opdemningsrett i Langevannet.
Ei Kvedn låg litt nedanfor
stemma i Langevannet, ei
austanfor husei på Lagard, ei
noget nedanfor den gamle vei

og br no 1 si Kvedu lå lengst
Inne. De 3 vart innkjøpte av
T. H. Punderbold da han bygde
sin villa men den 4de er
ekte fråsolgt eiendommen og
denne Kvedu var i bruk til
etter 1ste verdenskrig.

Torvengen hadde garden mengde av.
Unnen skiftlingen vart opmalt
4 like store leger sin til Kwart
bruk og desse var ca 140-150
alen i breidda ved veien og
gikk til elva. Den som låg
nærmast innmarken vart ut
loddet til Om. Tostensen, den
neste Jonas så Mikal og sidst
nærmest Mythussveien Fyger.
Frå Mythussveien og utover
til Langeneset hadde også
bruka kvar sin lovlege

Det meste av torvet i disse leiger
vart selt til byfolk som så
skar op torvet og når dette var
utskånt faldt grunnen tilbaket
til hovedbruket.

Heile utslåttingen frå Holand og
til Lagard vart seinere fråsolgt
bruket og Eigebakken som høiende
til Jonas sitt bruk vart av-
vendt til Jonas si systen
Elen som gifta seg med
Anders Andersen Eike og de
byggde seg hus på leigen som
vart dyrka op. De andre bruk
sine stalleleiger vart seld til
byfolk: Koncül Punderrold Kjøpmann
J. P. Fryking og Toldkassieren
Anton Bockman. Holand, som
nå iis av landeige Törnqvist,
var det første som vart selt

til Kristoffer Nilsen av Mikal
Hansen og til jordstykkets fulgte
rett til sommerbeide for en
Ko i hovedbrukets utmark.
Sanne var tilfelde i Eikebakeren
som fikk femteparden av beiter
i Jonas si utmark. Disse
beiterettar er seinere ved
utskiftning skift ut på hoved
bruka. Plassen Lagård, som
den benavnes i kjøpekontrakten
mellom sorenskriveren Feyer
og Lemund Andersen, som var
son til foranangjorte Oleu Sig-
mundson, var truleg det fyrste
sted som der var budd folk
på på disse omkravne
ställefigar ialt der i 1870 aa
da Simon kjøpte var et mindre
dårleg hus hvor bodde to gamle jenter

Med innvakt av sidstnevnte Lennan
Andersen, der sønnen Anders f. ca 1890
er brukt p no selde til heilt framande
jernbanen, opprindelig kalla Stavanger.
Elektrifiserings anslutt for ca 50 år
sida kløyver no Feyer sitt bruk
i to. Dette eris no av Norges røde
kors og er beint for åndsveike
barn. Under okkupasjonen 39-45
bradde tyskerne en store del
på dette bruk og våningshusene
som Feyer bygde etter utskift-
ningen eris nå av Dalane
Folkeuseum. På Mikal Hauens
bruk som han delte mellom
sin to sønner Ola og Gustav
er det sønner av disse som
nå eris Mikal O og Mikal G.
Dessa bruka har vor i familien
i over 300 år.

Jonas Lyngumson^{brukt} er gått fri
for til som soleis at Omund
Jonasen, fays Omundren og
nå Ivar Hansen er inne
Det fjerde brukt er nå av
Omund Jonasens andre son
Omund Omundren som kjøpte
bruket da den forrige var,
Ole N. Pedersen døde barndom.

Skik og brukt.

Nabogaranne til Skutubi er Reie,
Tungserid, Kjelland, Grev, Løvland
og Mjølhus. Ved beferder, sars
når det var eldre folk, var
det skik å be grannfolket
til gravferden. På Skutubi
var alltid Tungserid, Kjelland
og Mjølhus ledne og var
soleis grannelag; men ikke
dei andre garane.

Gravferdene var ikkje mykje
onorlis en no. Rein samlast
i heimen, fekk mad og gjete
hjelpes til gravstaden og kjyretor
var sjeldan brukt forutan
likkyra og 2-3 andre kjyretor
for gamle og iipore.

Rein for så heimat og fekk
middag som jamnast var
torfisk og risgraut lieds kjöt
På Tingsrud sjenket kjögemuske
allid likversfelket en dram
med det same dei kom tilgans.
men ingen andre staden
vart brukt sjenke ved gravferd.

Diignad var ikkje lite brukt.
Kjyredugnad når frevirke vart
kjyrt tilgans ved nybygging.
Lakkekenning når kjörkenavir
vart pålakt fyr teglskin kom
i bruk

men mest med loing av
steingard i heimbo og utmark
serleg når utskifting var halden.

Da „Büste“ var det heilt
slutt med. Det var ei hjelp
dei gje når nokon som
det var heller smått for
skulle selja hū eller og
noko såkoden. All er büste.
maneren gagnarlig vart det sakt.
Ein küstemann som var ute
eller såkoden vart eingong
spürt kor mykje han fekk
av kvar og han sa at some
gav ein molting (6 liter)
og some ga ei skål med
koden ellersom dei tyktejer
råd vera. Etter eldlaus
gje dei som hadde vondt
for å få seg hū at rinne

og fekk stödnað av gæsmann
og kjennungar og så hadde ein
taflin i kyrkja som gjekk
rúmt i kyrkja og folk slengde
ein slant opi. Det hende
og at taflin gjekk i andre
kyrken og folk var hjálpsom.
Dá Þó kyrkja på Jæren
brant i 1718 gjekk taflin rúmt
i kyrkuna og i 1724 gjekk
taflin i Bjerkreim kyrkja for
Torger Andersen Reite av Bygdsund.

Tróllupsstektane fyre hundrad
árskeftur var stekji mykje
umvælis enn nú. Noko lengur
varð dui og fyrst på andre
dagen bortá elleromiddagen
reiste folk heimatt.

Brennivin og heimabrygt öl
varð bode fram men det
mest alltid brendes for seg.

I skyldbetryngsmønden av 1804
er den Heltiki udtalt;

Heltiki ligger $\frac{1}{4}$ a $\frac{1}{3}$ mil fra
Egersund og inn i landet
På høist brukt av $\frac{1}{2}$ lode avles
30 tdr. Korn og fødes 6 Kreaturer
20 a 25 får og 1 hest. Gården
har såre liten utmark men
en stor korrang hvorav selges
endel torv til Egersund og i
betraktning herav ansettes hvor
 $\frac{1}{2}$ lode til 350 rikesdalen. Det brukt
er solgt i 1783 for Nr 290 rd.

De forskjellige iene for ca 100
år sia og skyld som gards-
skatten var rekna ut etter
på hovedbruka og parsellene
som var seld på Holand
Bekkebakken og Lagard
er følgende:

Mikal Hansen 7/16 Td Ligg

2 dalen 21 sk.

Jonas Sigmondson $\frac{3053}{7056}$ Td Ligg

2 dalen 18 skellig.

Omund Torsteinson $\frac{587}{1344}$ Td Ligg

2 dalen 20 sk

Sorenster. Tyeu $\frac{277}{576}$

2 dalen 20 sk

Jonas T. Thorsland $\frac{1}{336}$ Td Ligg 2 sk

Knut Larsen $\frac{1}{336}$ --- 2 sk

Mikal Rindervold $\frac{1}{576}$ --- 1 ort 9. sk

Consil Røchmann $\frac{1}{144}$ --- 1 - 12 -

Anders Andersen $\frac{71}{1176}$ --- 1 - 13 -

Omund Omundsen $\frac{1}{18}$ --- 1 - 12 -

O. Rindervold $\frac{1}{526}$ --- 12 sk

Solteroyen og Libakken var i
1849 byttet til Nils Larsen
i Mikal Hansen.

~~Larsen Thorsdoffen Nilsen kjøpte
seinare byttet som nevnt fjer.~~

Vei.

Lovdveim, som fyr gjekk opper
innvar bakkefotens og gjennom
gardens huse vart omflakt
noko fyr utskiftninga i 1845
og kløyver no adle dei gamle
bruka i to. Hestevad, bru
vart fullført 1851. Tidlegare
var ei trebru lengre nede.
Fyr desse bruene vart oppførte
måtte kløvherden va over
elva derav namnet Hestevad.
Når det hende at nokon
skulle til "Strømno" som
egensinne jamnast vart kalla
måtte de få lånt båt
på Herlebø og so yver til
Hjorthus derfra ut dalen
til Veshovda og ferdest dei
Veshovda sin veg til byen.

Min bestefar Jonas Sigmundson
fortalde at ut brura fylgje
ovanfrå trüleg frá Svindland
eller Grey mætti eingong
fara den veg og kalsstöit
på Sleiköi som dei la ut
frå kalla dei seinare
Brurastöit:

Gom ygr meint gyk Njólluis
sinn byveg om Viskovda
men da veien vart omletet
med brü ygr Hestevart vart
det lagt veg frá derne
og med til åno og Njolluis
folka skapte seg båtar eller
ferjer så store at dei frakta
vest og Kygretör ygr åno.
Nå tid denne veg vart bygd
veit me intjei, men han
var lagt og var i bruk

i 1845 då utskiftningen
på Hultboi vart halden.
Veien frå Hjölhus ut
Stidde og langs vatnet
gjer Haskarungen vart ferdig
umlag 1870. Det var tung-
vint for dei Hjölhus med
ferja gjer åro og det kunne
vera lange tidar med mein-
is så ferdsle vart heilt
stengd som gjorde at vegen
gjer Haskarungen vart lagd
men nytten vart liten.
Vedlikehølet måtte garden
gjerla mot eit lite tilskot
av herredet og vegen var
skott ring å ferdast på
Etter mange og lange
funderingar gjekk dei igang
med å byggja ei trebru

gaver åno og deromme her no
i omlag 50 år gjort god nytte.
Dei fekk eit biletkot av
herredet og noko vart samla
inn av private og dei som
var interessera tok godt i
med pengelilskot og med
material, hovedsagelig stok
til midtkarst, og med
arbeid innom opfoinga.
Då Hellebo skulehus vart
bygd i 1892 gjekk borna frå
Hjogdhus til Hellebo skule.
Fyr var skulestova leigd
på garen, og då måtte
ein vakser mann, fyr
brua vart bygd, ferja
borna gaver åno når dei
gjekk på skulen og henta
dei asende om Hellen.

Vokre namn: Bondeberget heite
fjellst ovenfor vår huse.
Lieberget noke innaufor: Omme
mark. "Tram" heite marken
frå jernbanummgangen og innover
Hestmannsaren. Heite det høge
fjell: Omme utmark.
Rotåsen og Tollatesfjell i
Bakkens mark. Haverholt
heite fjellst på østre sida
av den gamle Torvmyr Skettan.
I vor utmark heite det
Kleivabakken frå Kyrken og
opover. Loppeskutten, er
fjellst som ligg tilhøgre frå
Kyrkeveggen. Brimyrja innover
Rabna fjellst og østre Rabna-
fjellst nordost. for østra
gjæst som ligg delvis i
vor mark og i Landeys Torvmyr
Li.

Hóljábakkur ligg til Kjarns
hólin, og Kjarneset þá
syðvestur síð av hólin.

Loftbúget oppe ved Myran
den skingjardet frá Östra
Rabnafellit endur i kantun
mot Nokasin som den lange
bergrygg heitu som går frá
Stygda ved fossen til Staps-
stö i Skurviliknuten den
garann Feltbo, Figrud og Kjellin
stígtur mot einannur.

Myraknuten heitu heitun
nordvest for Myrand og
Reikasin fyst og sú Takasin
i upkae G. si utmark.

Langs Nokasin er fleiri nabo
Þá austur mot Hofnsvatnet
ligg Reikjarnset mid Svarte
dalen og i önnu kant av

denne Prætorie, så kjem
Gjeitastilt hvor du er råd
å Roma op fra vår mark
og vian ned på østre sin
Wian Hestadalen på venstre
sin av Gjeitastilt. Fra Myran
ligg Hegden opeller åsen
og her er også oppgang
på åsen for folk og fe.
Lengst inn på åsen
ligg Riveiknuten der
ridewien til Fjerd gikk
fyr dei fette gardsvien
fra Hedlandomyra til Fjerd
Foran nevnte riveig tok
av fra hovedvien et kort
stykke op fra Gasjeran
som i utskiftningen er
kalt Gjestgveran sin.
stor stein i vegkanten

gjen åno måtte hesta va
og her heiter det Figueidsvaet
framleis og veien fortelle op
eller bakken i retning mot Teik
åsen gjennom Reivelskaret
og på øystra sida av Fokke-
myr og vidare til Figueid.
Baltandalen ligg på nagra
langs bekken til Respeffillet
Svåbergshagen med Rundeknuten
og Refsdalen med mot Lange
vatnet. Vidare Narang
i vor markater og så
Viken, til bukt av Folland
vatnet der ein slarve
slaveg gjik frå denne viken
og til hovedbyen ved Slettebo.
Denne veg vart nytta om
vinteren når Follands vatnet
var islagt av Bjerkum-folk
og andre.

Alt ovenfor murene ligg
et fjell som er blitt klat
Fløifjellet avdi sørenstevan
Fyren sette op en fløy på
toppen. Det gamle nabu
var Nonsborgek og her kunne
dei i gamal tid av sol
og skuggje sjå ka tid
det var passe å gå heim
og eta nonsmaten.

Pigsteinbakken vart av
hornster. Fyren tilplantet med
birkfurū og Veymotsfura
men ved seiane dykking
vart arealet svartkogd og ydte
Fleire av nabuene på Reigane
fra Holand til bekkjen fra
Langevatnet som er skiftet
mot Reie er nok gamle
T. d. Holand, Reigebakken og Kveldna
liken (Konsul Punderold forrige)

Notery historien og hermingar.
Efter Simon Lagård er denne:
Konsul Ole Rundervold avendte
engang i stedets avis at han
skulle forhøre manuskript til
Drs Naddodd som han var
knap. rede for og at interesserede
kunne møde op indenfor hans
hus på Torget i begynde på en
nærmere angit tid.

Simon møde op tillikenes mange
flere som søgte høre. Rundervold,
som havde hus på Lagård kjendte
meget godt Simon som var
noget sluttvoksen, monstret de
famsnødte og da han kom til
Simon sa han at han var forliden
til å komme i betragtning.

og havde no skeje lirket å
hvaa meg eller alvansmaal sa
Simon.

Om der på kvar vaksen
person var opheng i tavle
på ryggen og der på denne
var nedskrevet alle det ved-
kommende hadde vært ille for
sa eingong Simon
for mange år die hadde vært
seg til å gå ute med dagen.

Simon hadde dykka op
Lagård så han fødte 3 kyller.
Han hadde som regel gode dyr
og solgte tirkalver da han
ikke sjøl la på ungdyr.
I kredsene var der stiftet ei
Kvagarbforening og en premieret
okse var innkjøpt. Den første
kalv Simon fekte eller denne okse
var en kosskalv og da tiden
ikke var lagelig - meldte der

sig ikke kjøper. Han måtte da
mod sin vilje gå til slakteren
med kalven. Han anbrakte
denne på ei lita handkjerr
og var kommet mest ned til
Hestvad bry da han kom i
fienderingen om at han gjorde
ikke ret. Her anskaffet vi
os en bra okse for å forbedre
bestanden og så gikk han med
en kalv som der var von i en
ville bli et bra dyr til slakteren
Han ga sig til å telle på
vesteknappen, liv. dør o.s.v.,
den sidste knapp lot på liv,
for du skal gå leva sa Simon
slo knen i rammen gjorde
helt om og drog heimsk
til Lørd med kalven.

Jakob B. Vesthøde var rekrut
og manuskapene sto opstillet
Jakob ba tropsejfen om per-
mission til å gå på latrinet
(w.c.) spør løytnanten (pellekonsjefen)
Jakob gjorde dette og fikk lov.

Da han kom tilbake gikk han
iden videre inn i gjeldet.

Du må melde deg tilbake
sa serjanten. Jakob trer fram
for denne med hånden til løytnanten
Melden mig tilbake fra latrinet
Meld av til løytnanten sa denne
Jakob kom i kok men gikk
likevel til løytnanten og meldte av
Tred inn sa denne og Jakob
smudde sig og gikk.

Først eg ska gå soleis å trygla
sa Jakob halvhoyst så ska
eg f. g. meg skjida i bukse.

Hva sier du sa loytranden?
Ja eg snakkar med meg
sjølv sa Jakob. Loytranden
spurgte på nytt eg fikk samme svar

Gamlelensmannen, han Halvvar
satt i sengen i barbertolen
hos barber Linder i Eggersund
Kann du si meg Linder
ka det kan komme av
at barberne mine kvitnar
så mykje forlure enn
håret. Ja, sa Linder,
Det må komme av at de
har brukt kjapten mykje
meir enn de har brukt
håret.

Sant av ham selv og han
munt godt over det kappe svar.

Martinus Gjermestad hadde
vært hos doktoren og da
det nok var så som så
med rensligheten hos Martinus
hadde nok doktoren slått på
at han trengde et bad.

På heimveien sloppet han
nordenom Eie der hvor veien
ligger like ved sjøen gikk
ned til denne, knappet opp
i halsen og ga sig til med
den hule hand å se vann
inn mellom knappen og sjorta.
Doktoren sa eg måtte ha bad
sa Martinus til en forundret
forbipasserende som hadde
skandet og så på ceremonien.

Martinus var ein gong
spjengt kva grunnen var til

at kona hans ho Hanne ikke
nogen barn.

Martinus sa bare: Der er
en mann på Helvik som
ikke heller har barn.

Eungang sa Martinus at
han hadde vært at det
ikke var klokt å gifte seg
men dei di er sjølle d. v. s
i slektskap med, og han la
ut at hadde han bare vist
det før han giftet sig så
skulle ikke han hatt ho
Hanne.

Nogen ulukke var ikke
sjedd da Martinus og Hanne
ikke hadde barn.

Rasmus Osland fra Bjerkreim
var på slakteleiren sammen med
soren og slo. Soren var ukkelig
og kom til å slå mot sin stem
og då glap det for ham og han
bandte. Rasmus sa da:

Cüds navn må du ikke ta
forfengelse bror; men far og
satan kan du seia for han
er feldte te slida på.

(Rasmus var lagrettemann
på utskiftningen på Skillebo 1844)

Eg traf eingang Ole Iversen
Hokkeland fra Ogna og han var
dengang ikke i det humør som
han var vant å vara og på
mitt spørsmål om ^{han} ikke var
bra svarte han at det var han
ikke og han hadde vært hos

Dr. Mohr den dag. Eg spurte
da om han ikke hadde
rådspjunkt statkonsulenten
som han som regel søkte
og fikk råd hos og han
svarte at det hadde han gjort.
På mitt spørsmål om hva
råd han fikk svarte han at
Dr. Mohr spurte om det samme
da Stokkeland spurte om
de medisinene som doktoren
skrev ut recept på var dyre
for da ville han heller bruke
det råd han fikk av statk.
og som var ganske billig.
Statk. rådde ham til å gå
utforbi huset i en brak bakken
og vutte seg nedfor bakken
da det kun var noget gammel
vinn i magen som fekte ham.
Det var en fel tur sa Dr. Mohr.

Då sokneprest Tole: Klepp var
50 år ventet han at bygdefolk
ville helse på han og han
hadde dagen for fått heim
diverse matvarer bl. a. etkje
så lite pølsa som han hadde
stående i en balje i prestegården.
En av hans soknebørn hadde
arind til presten kvelden før
og da han så baljen med
pølsa sa han at det var
for lite da han måtte gå ut
fra at sååsi hele bygda
ville møte op å ønske tillykke
med dagen. Tole sa da at
han mente det skulle bli
nok og så var vi jo Beyer.
Klepp blei misshandlet og trüdde
presten sa bager og elbræn.
Ja bager er forb. godt til pølsen

Lamone Skipsbuen var engang
i Stavanger og da henste det
at han måtte besøke et hus
med W.C. malt på døren.

Resultatet var en ganske kraftig
vind. En stund senere meldte
trangen sig på ny. Skipsbuen
som trodde det ville gå som
første gang ville ikke betale
nye 25 ore for å slippe en vind.
Denne gang var det nok alvor
og resultatet var at hans
bedre halvdel måtte kjøpe
nye underbukser åt mannen.

Ein bonde hadde ei
grisesugge som drengen en
lordagskveld skulle parre på
Han hadde, 10 liden om kvelden
sett om sugga og ville gå inn.

en limes tid. I løpbrappen
molle han husbonden som
hadde vart inne hos hus-
holdersten en tur og drengen,
som tenkte på gjesasjugga,
sa da at nå vart det
nok snart snvitt. Det var
då ingen gjes på så den
annen og det var nok ikke
gjesasjugga han tenkte på

Børge Lie var mykje brukt
som utskiftingomann og det
var ikkje alltid lodigarane
var fornøyd. På en gard var
en enke en av lodierne
Da skifteplanen ble framlat
var hun svært misfornøyd
og sa til en utskiftings-
mand at han nok var ny

og hui ventet ikke bedre
av ham, men du Børge,
sa hui, hadde eg ventet
noye annet av eten alle
dei ganger du Kyste meg
dermede hake løchjornet.

En mann fra Tokendal,
Bent Tødnesteg var det nok
noget smått for, og det var
nok ikke altså så lett
å gjøre forskjell på mitt gdi
han brukte å bare på en
kom sekk for som han sa
Kryp der ikke noget i han
så Kryp der heller ikke noget
or han. En gang prestens var
han ham spurte han: Liker
I egg steikt i smør? ja sa
presten, ja hadde eg hatt det
skulle I sannelies ha lenge det

I den tid sørenskriveren Feyer
var loddeigaa på Hellebø var
det vist med nabogarden
Figsrud om skiftet mellem
Hellebø og Figsrud: Nokasun.
Det var da til at brukarane
på Hellebø og Figsrud skulle
gå op gunden fra Hapsto
til Hodnesvatnet og prøve
å finne dei gamle skifte
stemma. Det gjekk godt
frå Hapsto og ut etter
kvile åsen til steinvarden
på det høge men her
var det usenja. Frå dei
motande frå Hellebø var
det samkalle at skiftet
derpå skulle gå i rett
lunge til ein stor stein
i Hodnesvatnet, Råmasteinen

Men dei mótande frå Figueired
pastor ei onno linge som
skulle nå Hornesvatnet lenger ute
konge var dei ikke.

Tyre dei skildes diska Teyen
op med noko smad han traddi
i ei skreppa og band Figueired
folket med og tilslut en dram.

Då sa Mattis Figueired at
skrivaren var ein hær
mann som spanderte både
mat og dram på dei enda
dei var usams og nå
ville han sia kor skefte-
skimen var. Den stod i
skeftet som påståt av dei
frå Fettebo men stod så
at den var særskely å finne.

